ગુનચે બુલબુલ.

ગઝલ અહેમદ દરનાઅત.

અલેફસેં "ઈલાહકો જાનો બેસેં બીસમીલ્લાહકો,
તે સેંથા તેરા ઈશારા બશ રસુલીલ્લાહકો, ૬૪૧ ૬
સે સેં શનાં પાઈ તેરી જીમ સેં જાનું ...,
હે સેં હાફેજ હોગએ પરહકર કલાંમુલ્લાહકો,
ખે સેં ખીજમત ઉમરકી દાલસેં દીલમેં મેરે,
ઝાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અલ્લાકો,
સીનસે શાહે સ્વાદસે સાદીરહે વોહ,
ઝવાદસે સાબીર કીયા હકને રસુલીલ્લાહકો,
તોયસેં તરફે ખુદા ઝોયસે ઝાહેર હે તુ,
અયનસેં આઝીઝ હું મે ય પોહચાદે એયતુલ્લાહકો,
ગયનસે ગફલતકા પરદા ફેયસેં ફરમાદે મુઝે,
ખાફસેં કાયમ કીયા હકને જો અબદુલ્લાહકો,
કાફસે કલમેં નબીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
મોમ તુ મુજસે મીલાદે બસ રસુલ્લીલાહકો,
નુનસેં નામે મેરા વાવસેં વાઝીબ હે તું.
હેયસે હે હીજરત નબીકી લીખ તું ઈલ્લીલ્લાહકો,
લામ અલેફસે લાએલાહા હમઝે અય ખાલીકપર,
યેસેં હે યારેનબી ઉમ્મત રસુલીલ્લાહકો.

શએર.

વીરદે ઝબાનપે જનાએ મહમ્મદકા નામ હે,
કાબેલ દરૂદ પરહનેકે અપના કલામ હે

ગઝલ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કબથે યે ઝમી વો આશમા તુહી તોથા,
અય ખુદાએ બેનીશાએ બેનીશા તુહી તોથા,
મીમ અહેમદકા નથા ચાલીશયે રૂખપર નીકાબ,
બસકે હર પરદેહમે બામદ ઈઝઝોશા તુહી તોથા,
કુમ્બ ઈઝની ઔર અનહલ હક કહેને ઉનકી ક્યામજાલ,
શમશ ઔર મનસુરકે મુંહમેં ઝબા તુહી તોથા,
ઝમઝમે સજ્જે નવાએ ફદ ખુલુહા ખાલદીન,
રંગ આમીઝે ચમન ઝરેજના | ...હી તોથા.

શએર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુન,
ખુદ ઝદી બનગે અનલ હકબર સરે દારૂલ મદાર.

ગઝલ અમીરતરજ કવ્વાલી.

મેંય પુરાના મસ્ત હું જીજત મેરા કાસાનાથા,
દુર સ   ગશ્મે કોશર મેરા પય માનાથા,
મોસમે ગુલમ ફૂમન કયસા પરીમેંય ખાનેથા,
ફુલ જો થા વોહ કીસી મેહબુબકા મય ખાનેથા,
દી ગઇ મન શુરકો સુલી અદબકે તરફપર,
થા અનલહક હક મગર એક હરફ ગુસ્તા ખાનેથા,
યાર અયધર બદ મસ્તમે બે ખુદ તકલુફ બરતરફ,
અયસી સોહબતમેં જો આતા હેંશ કયા દીવાનેથા,
મેંય આકર હુવા કોઇના ગુરબતકા શરીક,
જો યગાનેથા ઝલકતેહી પલક બે ગાનાથા,
વહા નીગાહે તેઝ તેઝ ઔર યહાં આહે દરદે ખેજ,
વશ્લકી સબ ઉસ તરફ અફસું ઇધર અફસાનેથા,
જામે જમકો દેખતેહી મેંયને પહેછાના અમીર,
મેરેહી મેય ખાનેકા છોટાસા એક પયમાનાથા.

શએર.

ગોશ્ત પીરદોશી ફકીરી દરશના ઓહદર બકા,
ખુદબખુદ આઝાદ બુદી ખુદ ગીરફતારે આમદી.

ગઝલદાગ.

દેખલે મનશુર અગર આજ ઝમાને તેરા,
હો અનહલ હકી જગે લબપે ફસાને તેરા,
વરદે હુસ્ન કરે કોઇ કીસી પરદેહ મેંય,
બોલ ઉઠતાહે મેરી જાન ફસાને તેરા,
કાએ વદે પરમેં યા ચશ્મે આશકમેં,
ઉન્હી દોચાર ઘરોમેં હે ઠીકાને તેરા,
અપની આખોંમે અભી ગુન્દગઇ બીજલીસી,
હમયે ન સમઝે કે યે આનાહે યા જાના તેરા,
તું જો અય ઝુલ્ફે પરેશાંન રહા કરતી હે,
કીસકે ઉજરે હુવે દીલમે હે ઠીકાનાં તેરા,
દાગકો યું વો મીટા તેહેં યે ફરમાને હેં,

તું મહલ ડાલ જુવા નામ પુરાના તેરા,

ગઝલ મુઝતર.

નહિ માલુમ હમસે વોહ બુતે કાફીર ખફા કયું હે,
ઉસે મનજુર હે જો કુચ વોહ મનજુરે ખુદા કયું હે,
ખુદા જાને તરીકે હુશન ઉલફત કા જુદા કયુ હે,
મે અયસા બાવફા કયું હું વોહ એયસા બેવફા કયુંહે,
મોહબ્બત ઉનપરગર ઝાહેર હજરતે દીલ કીજીએ લેકીન,
જવાબ આપ ઉસકા કયા દઈગે અગર ઉસને કહા કયુહે,
અભીતો ઉસપે મચલેહો કે આયને નહિ મોલતા,
અબ ઉસપર તુમ બીગર જાનાકે મુજસા દુસરા કયુહે,
ઉનહે ઉસબાતકા હંશના કે મંય ખુલવા નહિ શકતા,
મુઝે ઇસ અમરકા રોના કે નાલે નારસા કયુ હે,
ઝરા તુમ ફીર યે કહેદો સુનકે સીકવેહ રશક દુશ્મનકા,
ગવારા જબ નહિ ફીર ચાહનેકા હોશ લા કયું હે,
બતાઓ તો ખીચે કયુ હો બતાઓતો ખફા કયુ હો,
યે ખીચા એ સબબ કયુહે યે ગુસ્સાએ સબબ કયું હે,
ગુબારે નાતવા કયું ઉનકે કુંચે સે ઉડાતે હો,
મીટે તો હમ તુજે ઇતની કરોરત અય સબા કયું હે,
ખુદાસે માંગતા હુ મોત અપની ઇસ લીએ મુઝતર,
ગે સુનાહય કીસીસે કયુ યે મરનેકી દો આ કયું હય,

શએર.

અય ચરખ કયા હમહી હેં સતાનેકે વાસ્તે,
આરામ હે તમામ ઝમાને કે વાસ્તે.

ગઝલ અકબર કવ્વાલી તરજ.

હમ ગુન્હેંગારોપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
સબ ગુન્હે મીટ જાઇગે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્તપર મોહરે નબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
કૂચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેબુબ હું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતી મહેબુબ જાની ચાહીયે,
દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફીરસ્તોને કહા,
અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે.
હો મેરી મળકોંકી જાફમે મઝારે મુસ્તફા,

આંખકે પરદોકી વા ચા બનાંની ચાહીયે,
હીજરસે હને ખીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
ઔર કયા તાકત દુઝે અયના તવાની ચાહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી બુઝ આપકે,
કીસકો કહેની ચાહીયે કીમકો સુનાની ચાહીયે,
સારીએ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મહેરબાની ચાહીયે,
જાન બહક તમલીમ હે ઇસ્કે રસુલીલ્લાહ મેં,
તુરબતે અકબર મદીનેમે બનાની ચાહીયે,

ગઝલ.

મામકે પરદેકા જબ ઉઠા દેખા,
તને રસુલમે મોવલા છુપા દેખા,
મએ ઉલફતમેં મોહમ્મદકી ગે નીશા દેખા,
ઉઠાઇ આંખ જીધરકો ઉધર ખુદા દેખા,
યહાં કે જીતનેહેં મઅશુક બેવફા હેં સબ,
હમને દેખાનો મહમ્મદકો બા વફા દેખા,
અહમકી શેયર દુન્યામેં આ જહા દેખા,
કશમ હકકી મહમ્મદશાના યહા દેખા ન વહાં દેખા.

ગઝલ કવ્વાલી તરજ

ઇશ્ક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
કીસ તરહે જાતાહે દીલ તાબાસેં પુછા ચાહીયે,
કયા તડપનેમેં મઝાહે કતલહો પ્યારેકે હાથ,
ઉસકી લઝઝતકો કીસી બીસમીલસેં પુછા ચાહીયે,
જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
તેગ અબરૂકી શીફત ઘાયલસેં પુછા ચાહીયે
યારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહા મીલતી નહિ,
તરહેં મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછા ચાહીયે,
આહ નાલોકી હકીકત દેખાતા હુ હીજરમેં.
કયા ગુજરતી હોગી તાબા દીલસે પુછા ચાહીયે,

ગઝલ સાયક ફારસી

યેહી હસરત યેહી પ્યારે સવરયા આરજુ દારમ,
બસા જાઓ મેરી સુની નગરયા આરજુ દારમ,
ખડા હું કબસેં અય સાખી તેરે મય ખાનેકા સહ્યા,

મુઝેભી ભરકે ભીલ જાએ લગરયા આરજુ દારમ,
જમાને સારા ફીર જાએ નહિ ગમ ઉસકા અયપ્યારે,
ફીરે મુજસેં ન વોહ તેરી નજરયા આરજુ દારમ,
સરે મહેશમ ગુન્હેંગારોંમેં જીયદમ મેં ખડા હોંગા,
કરમકી તુમ ઉસા દેનાં ચદરયા આરજુ દારમ,
સનાં એ હજરતે ખૈયરૂલ બશરમેં શાયકે ખુશગો,
ગુજર જાએ યે દોરાજે ઉમરયા આરજુ દારમ,

ગઝલ અમીર તરજ કવ્વાલી.

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેંય માનાં રહે,
મેંય કસોકે સરપે યારબ પીગમંય ખાનાં રહે,
જીસપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
હા નીગાહે યાર તરજે એ હીજા ગનાં રહે,
કયા ઇસીકો કહેતે હે રીશ્મે વફાદારી સનમ,
દુશમની હમસેં રહે ગયરોસેં યારાનાં રહે,
ફીર ન કુચ પુછીગે મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
મરતે દમ યારબ ખ્યાલે રૂએ જાનાં ના રહે,
અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ ભરકે જામ,
સાખીયા હરદમ સલામત તેરા મંય ખાના રહે,
કોઈ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઈ હશતા અમીર,
મે કરો વાલોકા હર અંનદાજ મરતાનાં રહે.

કવ્વાલી

હમારે હાલપે ચશ્મે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
ગલે પર ફેરદો ખંજર મુરૂવ્વત અપની રહેનેદો,
જલા કર ખાક કરડાલા તુંમારી સુઝ ઉલફતને,
લગે આગ એયસી ઉલફતમેં મોહબ્બત અપની. રહેનેદો,
લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
મેં બાજ આયા ઈનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
ન મીલનાં ઇસસેં બહેતર હે મીલે ગરબાદ મુદ્દત કે,
તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
હમ અફસાન એ દુશ્મન ક્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
વોહ ફરમાતે હેં સુનઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ.

તપા હું હીજરે અહેમદમેં મુસીબત ઇસકો કહેતે હેં,

મદીનેમેં પડાહું દુર આફત ઇસકો કહેતે હેં,
ઝુકા હે સરકો સીજદેમેં ઇબાદત ઇસકો કહેતે હેં,
બીશર રાહે ખુદામેં હે સખાવત ઇસકો કહેતે હેંય.
ગુજહેંગારોંકો હજરત આપ હકસેં બખ્શવાદીએ,
ઇનાયત ઇસકો કહતે હેં સફાઅત ઇસકો કહેતે હંય,
મેરે સીનેમેં ગન્જે ઇશ્ક અહેમદ હે ગનીમેં યહું
ખબર તુમકો હય અય ઝરદાર દૌવલત ઇસકો કહેતે હંય,
મહમ્મદને શનાસેં કર દીયા અલ્લાહકો રાજી,
ઇનાયત ઇસકો કહતે હેં રીઝાયત ઇસકો કહેતે હેં,
કોઇ દમ વસ્ફે અહેમદસે મેરા દમ ખાલી નહિ જાતા,
શના ખ્વાનો શના ખ્વાનીકી આદત ઇસકો કહેતે હેં.

શએર.

સુરખ જોગ જો પેહન કરકે વતનસે નીકલે,
હઝારો હાય સદાદો કે કફનસે નીકલે.

ગઝલ કેયફ

ઉમ્મત તેરી મુજરીમ બી દો જખસેં બરી નીકલી,
રહેમતકી કસોટીપે ખાટો ખરા નીકળીં
આગે મેરે માલેક કે મુજરીમ મુજ ઠેગાયા,
અય નહ્સ થે શબ તેરી બે દાદ ગરી નીકલી,
હર શેયમેં તેરા જલ્વેહ અયનુરે ખુદા દેખા,
કોવનેન મે સબ તેરી યે જલ્વેહ ગીરી નીકલી,
વાકેફ ન હુવા કોઇ બે હોશીકી હાલતસે,
વાકફ મેરી હાલતસે કુચ બેખબરી નીકલી,
કબ દેખ શકા કોઇ હજરતકી હકીકતકો,
બીનાઇ બી આંખોકી એક બે બશરી નીકલી,
જોસેએ હે ખુદાઇમે એક નુરકા પરદેહ હય,
હરનુરકે પરદેહસે શાને બશરી નીકલી,
મહેશરમેં હરએક મુજરમ બક્ષિશ સેં ફુલા ફુલા,
કહેતી તેરી ઉમ્મત કે જલ ખુઝકી હરી નીકલી,
ઉમ્મત તેરી જીનતકો જાતી હે ઉડી કયસી,
સુરતમેં તો ઇનશાનથી શીરતમેં બરી નીકલી,
જોશે ઉલ્ફતે અહેમદકા દીલસેં ન ગયા દમભર,
મએ કેયફે કે પ્યાલેમેં હરવખત બરો નીકલી.

ગઝલ કમતર.

અયશાહે દો આલમ નુરે ખુદા મોરા મહેકા જીયા તડપાવતહે.
નતો સપનેમે દરસ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને બુલાવતહે.
દીવાને બનકે ભટકતા હું ઝમાનેમે,
હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમે,
કભી તો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમે,
ભલા હો ફાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમે,
અબ નીશદીન પલછન જીયા મોરા ભરકર આગ લગાવતહે,
કભીતો જલ્વએ અસરપ દીખાઇએ હજરત,
કભીતો જાનબે તૈયબા બુલાઇએ હજરત,
હે ચશ્મે વહાકાભી રોજે દાખાબે એ હજરત,
ઉમેદ બરદીલે શૈયદાકી લાઈ અ હજ.ત,
કાહે મદીને જીયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે,
તડપ રહાહે દીલે બે કરાર પેહલુમે,
ઉઠા હે દરદ મેરે યાર બાર પેહલુમે,
નહિ હે દાલકા ગમખ્વાર પેહલુમે,
કે જીસસે દીલકો ઝરાહો કરાર પેહલુમે,
દીનરેન કીસી શુરતસે મોહે પલભર ભી નીંદ ન આવતહે
દયારે હીન્દભી અબ મીસ્લે ખાર પેહલુમે,
ખટક રહાહે મેરે હરબાર આખામે,
તુમ્હારે દીદકા હે ઇન્તેઝાર આખોમે
બસી મદીનેકી જબસે બહાર આખોમે,
મેં કીસસે કહુ અયશાને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન ભાવતહે,
તુમ્હારે હીજરમે અબતક યે ઝ ન્દગાનીહે,
દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
નહિતો જાંન ભી દેનેકા દીલમે ઠાનીહ'ય;
ઝબાંપે વરલકી કમતર કે યે કહાનીહે,
લીયો જોગ મેં અબતોરે કારન યેહી જીયા=મેં ભાવતહે,

ગઝલ જામી દ.ઝમાંન ફારસી.

શુબે પેશ તુ અનંદાખ્તે નાજુક બદનીરા બદનીરા,
ખુલ ખુલ ઝતો આમોખ્તે શીરીન શુખનીરા શુખનીરા,
કુરબાને શોયમ આંનલામ ચાઝલીરાકે ઝખદરત,

હમ સુનતો હુસ્ને સાખ્તે એકખ્તરે મનીરા મનીરા મનીરા,
ખ્વાતે આઝલ દુઅતે બરખાસ્તે ઝેબા.
બાકહેતુ આન જામએ સઅઝ યમનીરા યમનીરા યમનીરા
હરકસાકે લબે બાલ તોરા દીદ બદલ ગોહુત,
હકટાકે ચે ઝેયબે અરત આકીક યમનીરા યમનીરા યમનીરા,
અઝ જામીએ ન ચારેહ સાનીદ સલામી,
યા હજરતે દરબારે રસુલે મદનીરા મદનીરા મદનીરા.

ગઝલ.

મેહી દીનહે દોચ્યા લેસો કીર્માકે ખબ્બ મુસ્તરસે,
જવાની આ નહિ શક્તી મેગી જાં ફીર નએ સરસે,
યે કહેદો અબરે બારાસે અગર બરસે તો યું બરસે,
કે જેસે મેહ બરસ્તાહે હમારે દીદએ તરસે,
મીલા હોગા કાંમીકો બા વફા કોઇ મુકદદરસે,
હુવા હોગા કીસીકો વસ્લ હમતો ઉમરભર તરસે.
અબી કમશનહો યે નીકરત તુમ્હેં ફુલોકે ઝેવરમેં,
અમીનામેં ખુદા શહેરા બધેગા આપકે સરસેં.

ગઝલ અમીર મીનાઇ

વોહ કહેતે હેં નીકલના અપતો દરવાઝેપે મુસ્કીલ હે
કદમ કોઇ કહા રખ્ખે જીધર દેખો ઉધર દીલ હે
ફસાનાં રહે ગયા હુસ્ના મહોબ્બતકા જમાનેમેં.
ન મજનુ હે ન લેલીહે નનાખે હે ન મહેમીલ હે
કહીં એયસા ન હો તુજપર ભી કોઇ વાર ચલ જાએ
કજા હટજાકે ઝન જલાયા હુવા ઇસવકત કાતીલ હે
કહીં નાઝોકી તરવારેં કહીં ગમઝોકી છુરયા હે.
યે મજમા હએ હસીનોકા કે જલ્લાદોકી મહેફીલ હે.
સબે વસ્સત વોહ ઇસીકા ચુલબલાપન દેખકર બોલે
ગરીબ આફતકા મારા ગમઝેહ વોહ બેકસ યેહીદીલહે.
પ્રલાહી ભેજદે તુરબત મેં કોઇ હુર જીન્નતસેં.
કે પેહલી ગત હે પેહલા સફરહે પેહલી મંનઝીલ હે.
અમીર અલ્લાહ હાફેજ હે હુજુમે નાજની દીલકા.
કેસો જલ્લાદ હેં ખન્જર બકફ ઔર એકહી દીલ હે.

ગજલ જલીલ.

દીલ ફસ રહે હેં હાયરે અંન્દાઝ ચાલકે;

રખ્ખુ કદમ કદમ પે કલેજા નીકાલકે
આહી ચુકાયા ચાંદ કે નીચે ઝીગીકા દીલ.
ઓ મસ્ત ખુશ ખુરાંમ જરા દેખ ભાલકે.
બેચેન દીલકો સોખસેં લેકર ચલે તો હો
જબ જાને હમકે રખ્ખો બીછમકો સંભાલકે,
લપટી હુઈ હય દીલસેં મેરે તેરી હસરતેં.
તીરે નીગાહ નાજ જરા દેખ ભાલકે.
અરમાંન નીકલતેહેં મેરે દીલકે ગુબારકે
મશ્ફાક આજ દેખતું ખંન્જર નીકાલકે.
દીલ દેકુબી વોહીહે તવાઝેહકા હોસલા.
કહીયે અબીતો રખ્ખુ કલેજા નીકાલકે.
હમને લીખ્ખા હે ખુને જીગર પીકે યે ગઝલ.
મીશરે હે અય ખલીલ કે ટુકડે હેં લાલકે

ગઝલ કવ્વાલી તરજ.

તડપકર જાંન જીસદમ સીનએ બીસમીલસેં નીકલેગી.
દોઆએં મગ ફેરત ઉસદમ લબે કાતીલસેં નીકલેગી,
યકી ઈસકાહે હશરત બાદ મરદન દીલસેં નીકલેગી.
હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી.
મોટાઇગે અગર મીટ જાયગા લીખ્ખા મુકદ્દરકા.
નીકાલીંગે અગર હશરત હમારે દીલસે નીકલેગી.
ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આહ ખેચીથી.
સમજતાથા કે લેલા પર દએ મહેમાલસે નીકલેગી
પના આસુઓકા મેરે ગોશઅ દામનપર મીલતાહે
ખબર કયાથી યે કીસ્તી ડુબ-ર સાહીલસેં નીકલેગી.
કલેજા થામલે વોહ શમ્અકા સઃ જીસને કાટાહે
કે ફરયાદ અબ દીલે પરવાને મહેફીલસે નીકલેગી.

શએર.

હેયે ચાદર જો મેરી કબર પર યારોને ડાલી હે;
અગર વોહ યાર આ જાવે તો ઉસકી મહેરબાની હે.

ગઝલ સાખી

સાખીને મસ્ત જામ હકીકત પીલા દીયા;
આખે મીલાકે મુજકો ખુદાસેં મીલા દીયા.

અબ જાન જાએ યા મેરે સરપર મુશ્કીલતઆએ
ઉલફતકી રાહમે કદમ અ ગે બરહા દોયા.
મુઝે નીહાલે ઇશ્કકા કયા પુછતેહો હાલ.
દીલકો કોયા કબાબ જીગરકો જલા દોયા,
મે હું ન તુ હે ઔર ઝમો હે ન આશમા
સબ એક હે જો નકશે દુઈકો મીટા દોયા.
અપના દમાગ કયુ ન હો અર્સે અઝામ પર
સરકો ખ્વાજા બુઝરૂક કે દરપર ઝુકા દોયા.

ગઝલ હુકકાની

મહંમ્મદકા જહામે કોઈ હમશર હો નહિ શકતા;
અશર હો યા ફીરસ્તે હો બરાબર હો નહિ શકતા
મકાસે લા મકા તક હે અજબ એક નુરકા આલમ,
બ્યાને જલ્વએ નુરે મહમ્મદ હો નહિ શકતા.
કીસીકા ઇશ સરાપા નુરસે નીસબત હો કીસ સુરત.
કે બે સાયે કીસી આલીમ મે પીકર હો નહિ શકતા
સબે મહેરાજ પે પોહચા અરશ આઝમ તક બુરાખ ઉસકા
મસીહાકો ઉરૂજ ઇતનાં ફલક પર હો નહિ શકતા.

શાએર.

હાય કે કરનેસે મુજકો હોલે દીલ પ્યદા હુવા
એક તો ઇઝઝત ગઇ ઔર દુસરા રૂસવા હુવા.

ગઝલ મુઝતર.

નહિ માલુમ હમસે વોહ બુતે કાફર ખફા કયું હે;
ઉસે મંન્ઝુર હે જો કુચ વોહ મન્જુરે ખદા કયુ હે.
ખુદા જાને તરીકે હુશન ઉલફતકા જુદા કયુ હે.
મેંએ એયસા બા વફા કયુ હું વો એયસા બેવફા કયુંહે,
મોહબ્બત ઉસપે ઝાહેર હજરતે દાલ કીજીએ લેકાન,
જવાબ આપ ઉસકા કયા દઇગે અગર ઉસને કહ કુચહે.
અભી તો ઉસપે મચલે હો કે આયને નહિ મીલતા
અબ ઉસપર તુંમ બીગર જાના કે મુજસા દુસરા કયુહે.
ઉનહેં ઇસ બાતકા હમના કે મેં બુલવા નહિ શકતા
મુઝે ઇસ બાતકા ગનાં કે નાલે ના રશા કયું હય
ઝરા તુમ ફીર યે કહેદો સુનકે શીકવેહ રશક દુશ્મનકા

ગવારા જબ નહિ ફીર ચાહનેકા હોશલા કયું હે
બતાઓતો પીચે કયું હો બતાઓ તો ખફા કયું હો,
યે ખીચા બેસબબ કયું હય યે ગુસ્સા બેસબબ કયું હય,
ગુબારા નાતવા કયું ઉનકે કુચસે ઉરાતી હે
મીટે તો હેય તુઝે ઈતની કરોરત અય સબા કયું હય.
ખુદાસે માગતા હું મોત અપની ઈસ લીએ મુઝતર,
યે સુન્નાં હય કીસીસે કયુ યે મરનેકી દોઆ કયું હય,

શાએર

હે મુનાસીબકે મુકદદરકો જગાલે અપને
વશલકી રાત કીસીસે કોઇ ગાફીલ ન રહે,

શાએર

બચાબી હય કદી તીરે નજરસે આજ તક અસગર;
સુના હય રહને રતે દીલ દીવાનાં હોઇ જાતા હય

ગઝલ મુઝતર.

હમારે હાલપર ચસ્મે ઇનાયત અપની રહેનેદો
ગલે પર ફેર દો ખજ્જર મુરવ્વત અપની રહેને દો
જલાકર ખાક કર ડાલા તુમ્હારી સુઝ ઉલફતને
લગે આગ અયસી ઉલ્ફતમેં મોહબ્બત અપની રહેનેદો
લીએ જાતેહો બઝમે ગયરમેં હમરાહ તુમ મુજકો
મેંય બાઝ આયા ઇનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો
નમીલના ઈસસે બહેતરહે મીલે અગર બઅદ મુદ્દતકે
તુમ એયસી દુરકી સાહેબસલામત અપની રહેનેદો
જો હમ અફસાને ફુરખત બયાન કરતે હેંય અયમુઝતર
વો ફરમાતેહેં ઝનઝના કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

શાએર.

રખ દીયા સર ઝીરે શમશીરે જફા પણ ઉફનકી,
દેખ અય જલ્લાદ યે શરતે વફાથી મેંય ન થા.

કવ્વાલી અકબર.

હમ ગુન્હેગારોપે તેરી મહેરબાની ચાહીયે,
સબ ગુન્હેં ટલ જાઉંગે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્તપર મહોરે નબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
કુચ તો અય પ્યારે મેરી તુજપર નીશાની ચાહીયે.

કહેતે હૈં આશીકસેં હજરત મૈં તેરા મહેબુબહું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતી મહેબુબ જાની ચાહીયે,
દેખકર પહેરાજમેં સામાન ફીરસ્તોને કહા,
અયસા મહેમાં ચાહીયે સું મહેરબાની ચાહીયે,
હો મેરી પલકોંકી જારૂબે મઝારે મુસ્તુફા,
આંખકે પરદોંકી વહા ચાદર ચરહાની ચાહીયે,
હીજરે રહેને બીસ્તરે ગમ પર ગીરાયા હૈ મુઝે,
ઔર કયા તાકત તુઝે અયનાતવાની ચાહીયે
દાસ્તાને ગમ કહાની દરદકી જુઝ આપકે,
કીસસેં કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
સાફીએ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓકા શુમાર,
અયસે આસી પર તુમ્હરી મહેરબાની ચાહીયે.
જાન બહકકે તસ્લીમહે ઇરકે રસુલીલાહમેં,
તુરબતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે.

નાઅત.

અર્ઝીઝો મીમકે પરદેકો જબેં હમને ઉઠા દેખા,
તને રસુલમેં મવલા છુપા હુવા દેખા,
મએ ઉલ્ફતમે મહમ્મદકી યે નીશા દેખા,
ઉઠાઈ આખ જીધરકો ઉધર ખુદા દેખા,
યહાકે જીતને હંય માઅશુક એ વફા હય સબ,
હમને દેખા તો મહંમ્મદકો બાવફા દેખા,
અદમકી શયર કર દુન્યામેં આ જહાં દેખા,
કસમ હરકી મહમ્મદસા ન યહા દેખા ન વહાં દેખા.

શઅેર

યારકે મીલનેકી હમકો કોઈ તરેહ આતી નહિ,
કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
આહ વોહ નાલેકી હકીકત દેખતાહું હીજરમેં,
ક્યા ગુજરતી હોગી તાબા દીલસે પુછા ચાહીયે.

ગઝલ સાયક.

યેહી હસરત યેહી પ્યારે સન્વરયા આરજુદારમ,
બસા જાઓ મોરી સુની નગરયા આરજુદારમ,
ઝમાના સારા ફીર જાએ નહિ ગમ ઉસકા અય પ્યારે,

ફેર મુજસે ભી મોહ ફેરી નસરયા આરઝુદારમ,
ખડા હું કબસેં અય સાખી તેરે મયખાનેકા સદકા,
મુઝેભી ભરકે ચીલ જાએ ગગરયા આરજુદારમ,
ચરે મહેશર ગુન્હે ગારોમેં જીસદમમેં ખડા હોંગા,
કમરકી તુમ ઉરા દેનાં ચદરયા આરઝુદારમ.

મઝ્ઝા નાઅત.

નામે મોહંમ્મદ સદકે અલા અશરફકે બસ્યાં તુમહીતોહો;
મુખ શૈરા સરતાજ ધરાયો મહેર જ જોયા તુમહીતોહો,
કલમે પરહાયો કનકરીયોકો પત્થરકો તુમ મોમ કીયો,
કુંઅ રહીથા નુરકી ઇસ્તી ઉમકે બાચ્યયા તુમહીતોહો,
ચાદકો દો ટુકડે કીયો સુરજકો લીયો દમમેં ફેર
માહીસે જાલ્યુનુસકો બચાયો અયસે કન્યયા તુમહીતોહો,
બાલેપનમે અરદર માર્યો હકકી દયાસેં દેવ પછાડયો;
શૈરસે જા સુલેમાંકો છુડાયો અયસે શીપઇયા તુમહીતોહો,
જગલ સુના રેન અંધેરી બદલી હે કાલી કાલી પીયા,
અયસે કઠનમેં સોહી રહાહુ બીગડી બન્યયાં તુમહીતોહો,

ઠુમરી ભેરવી.

કાઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીલે સયદા નજાની જલાયા કરે—કોઇ.
આયા કરે મન બાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કભી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેફીલમેં,
કભીતો લાઇએ તસરીફ ખાનએ દીલમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ઘર બસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેભી નહિ તુમ રકીબકે ઘરમેં.
તો ફીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.—કોઇ.
તુમ્હારી ચાહકોં હમ ગુમ્હો સાંમ ભરતે હેં.
તુમ્હારી કેદમેં ઉલ્ફતકા જામ ભરતે હેં.
કભી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.—કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમે મીલા દોગે.
ખુદાકો હશરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે.

કોઇ કહદે સાંવલીયા સે આશા કરે.

શાએર.

પર હાદકે મરકદસેં યે આતીહેં સદાએ.
બરબાદ કીસી શખ્સકી મહેનત નહિ જાતી.

ગઝલ—અસર.

બુતો શાનોપે ઝુલ્ફોંકા બનાના કીસસેં શીખાહે.
યે દોનો હાથમેં કાલે ખીલાના કીસસે શીખા હય.
મેરે મહેમાન તેરે કુરબાન ઝરા ઇતનાતો બતલાદે.
અદાસેં ચશ્મકે પરદેમેં આના કીસસે શીખા હય.
યે આદત છોર દે ઝાલીમ જફાએ માર ડાલેગી.
મેરીજા ગેયરકે ઘર આના જાના કીસસેં શીખાહય.
નીશાને કબરકો ઠોકરસેં કયુ પામાલ કરતે હો.
હમારા નકશ એ હસ્તી મીટાના કીસસે શીખા હય.
હમારે સામને ગયરો કે પાસ આના હય ઓર જાના.
અસર ઇસ તરહેકી બાતે બનાના કીસસેં શીખાહય.

ગઝલ.

કહો બુલ બુલસેં લેજાવે ચમનસેં આસ્યા અપના.
પડે ગર સદહજાર અફસોશ નહોગા બાગ્યા અપના.
ઉઠાકર લે ચલી બુલબુલ ચમનસેં આસ્યા અપનાં
કહા ગુલસે કે લે અય બાગબા હમસે મકા અપના.
કુઈ જબ બાગસેં રુકસદ કહાસે રોકે યા કીસમત.
લીખ તુ યુંકે ફજલે ગુલમેં છોરે આસ્યા અપનાં.
અરે શમ્યાદ યું ચાહે તોજી ઔરજાએ હાજર હો
વલેકીન ગારકી કુમરીકી તરહેં કરકે નીશાં અપનાં.
મગર દીલસે બના રખના અલી ગોહરસેં પ્યારેકો,
વોહ ફુકમેં સાકી રખતાથા વોહી થા મહેરબાં અપનાં.
દેખા બલા કસાને મોહબ્બતકા ઇજતરાબ.
એક આહ કીતો અરશ બરીંકાહીલા દીયા.
હજરતકારો જાદેખ મદીનેકો જા કલીમ.
હમને તુજે બહેસ્તકા રસ્તા બતા દીયા

મુસદ્દસ.

સચ્ચી રબકીશાનહે જો સબકા પરવાર,

કુન ફહેકર પ્યાહાકીએ આલમ કંઇ હજાર;
વાહેદ ઉસ કીઝાતહે દુસરા નહિ શરીક,
ઝાહેરમેં સબસેં દુરહે મગર બાતીનમેં નજદીક.

શએર.

નહિ મે હદીયે હાથોમેં ગુલે ખુન રેઝયે રખતાં હું.
જલાકે મુજકો મારા હે યે દસ્તાવેજ રખતા હું.

શએર.

જલા જલા કે મુઝે ખાકસા કબાબ કીયા,
જુદાઇ તેરીને મારા અજલકા નામ લીયા.

શએર.

એક દીલ જોથા વોહ પીરાયા હો ગગા,
ઇશ્કકો મેને છુપાયા થાસો જાહેર હો ગયા.

શએર

લગાનાં દીલ કીસી અચ્છેસેં અપનાં જીજલાના હે,
જોહોવે આપસેં કમતર ઉસે કયા મુલગાનાહે.

ગઝલ કવ્વાલી.

ફના હર ચીઝકો હય ઔર બકા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
દીલે નાદાદો આલમમે સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુલ્લાહમે અગે ઝાહેદે મુશ્રીક
હમારે ખાનએ દીલમે બશા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
જહા દેખા હય હમને એક ઉશીકો જલ્વેહ ગરપાયા
હરમ મેં બુતકદેહમેં જા બજા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
કહાકા તુર અય મુસા જો હોવે દીદએ હકમેં
તુ ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્વેહ નુમા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
ન જાના અય દીલે નાદાન તું ઉસ નકસે ઝાહીર પર
યે દુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય
કલીસામે હરમમેં દૈરમેં મુરગાને ગુલશનમેં
જીધર દેખો ઉધર શુબ્હો વ શાંમ અલ્લાહી અલ્લાહ હય
ઝબાપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરભી અયે "વાશીલ"
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.

શએર.

બુલાલો હીન્દસેં મુજકો ખુદારા યા રસુલીલ્લાહ.

નહિ તુમ બીન કોઇ અપના મહારાજા રસુલીલ્લાહ.

ઠુમરી.

સાબર સાબર કરતી ફીરતી સાબીર મીલતા નાહીરે,
રેંનમેં રોતી ફીરતી હું મંયે કોન કરે નરમાઇરે,
પીયાકે કારન જોગ લીયામેં પીયાકે દરશન નાંહીરે,
દીલમેં હશરત આખોંમેં આસુ બાન કરત શરમાઇરે.
ઢુંડત ઢુંડત હાર ગઇમે પુછત બૈરાઇરે
હય કોઈ એસા મોહે બતાદે કોન દેશ મોરા સાઇરે,
સદકે તેરે ખ્વાજા મેરી મનકાં મુરાદે હો પુરી
ઝામીન પ્યારે મત ઘબરા તુ આખીર બકુલ બાઇરે.

ગઝલ જફુર.

હુવે દફન જો કે હંય બે કફન ઉન્હેં રોતા અબરે બહાર હે
કે ફીરસ્તે પરહનેહેં ફાતહા ન નીશાન હય ન મઝાર હય
ન થા શહેર ખુલ્દસે વોહબી કમ સબીજા ખુશીથી નથા અલમ
ચલી અયરી બાદે સમુમેગમ નવોહ રંગ હય નબહાર હય
જો દોશાલા પોશથે થીસ્લેગુલ વોહ લબોપર રખતેથે જામેગુલ
બને દસ્તે ગમસે હે ખારેગુલ નકબા હય ન તનપે તાર હય
હુઇ તગ ઉમ્મતે મુસ્તુફા નહિ ઉઠતા સદમા અજાબકા
કહી રહેમ જલ્દ હો અયખુદા બુરે વખ્તકા તુહી યારહે
કહી વોહ ગજલહે તુ અય મુબી ઝસે સુનકે રોતીહે મહેજબી
વો હય કૌન જીસકો યે ગમ નહિ યહાંશીના સબકા ફીગાર હ

શએર

યે તો તુમ પરદેહ નશીન ખાનએ નશીન કયુ ન હુવે
થાતો પરદેહ કામકા દીલકે મકી કયુ ન હુવે

શઅર

કહુંગા હશરમે યું થામ કર હજરત કે દામનકો,
ઇલાહી શેયલ રહેમતસે બહા અશ્યાકે ખુરમનકો.

શએર.

બંબઇમેં નજર આતેહંય હશીન એકસેં એક,
દીલરૂબા એકસેં એક માહે ઝબીન એકસેં એક.

શએર.

હો ભરદે સાખી ખુબ પ્યાલા શરાબસેં,

હોવે ન ખાલી જાય મે અપના શરાબસેં.

શએર.

બહાર આઈ હય ગુલ ફુલે હંય બાદલ બરકે આયા હય
મદીનેકા ચમન બસ વખ્ત આખોમેં સમાયા હય.

શએર.

ખ્યદા જો મેરી આહમેં તાશીર હોગઇ,
જલ ભુનકે ખાક ગયેગ કી તોકી રહી ગઇ.

શએર.

જવાન હુવે તો ચરહ હેમ કજાકે ઝાનો પર,
સભાલા હોશતો મરને લગે હશીનોં પર.

શએર.

રોજેપે ખ્વાજા જીકે ગુન્ચે ખીલા હુવા હય.
ફુલે ફલે સજર હય ગુલશન હરા ભરાહે.

શએર.

સએ મહેરાજકો કોઈ બસર કયા મદદ આ જાને.
નબી જાને ખુદા સમઝે નબી સમઝે ખુદા જાને.

શએર.

કયા ખીજાથી પન્જે તનમે હર જવાંન જાતા રહા.
સીમર જબ પાનીકે બદલે ખુન પીલવાતા રહા.

શએર.

ફરાખે હજરત જહા રહાહે લબોપે દમ અપને આ રહાહે.
ફલક નએ ઢગ દીખા રહા હે સતા રહાહે મીટા રહા હે.

શએર.

અદા બાંકી નીરાલી ચાલ શુરત ભોલી ભાલી હય.
અભી નાંદાન કમશન હંય તબીયત લાડવાઈ હે.

શએર.

હજારોં દીલ કીયે હંય તુને પામાલ;
તેરી વોહ ચાલ હે જાલીમ બલાકી.

શએર.

અય જાન ગમે દુશ્મનમેં યે સેવે મરી કયું હય.
હમતો અભી જીન્દેહ હંય યેહ જામે દરી કયું હય.

શઆેર.

પણ ક્યા કરેં કે હો ગએ લાચાર જીસેં હમ,
મું દેખ દેખ રોતે હેં કીસમે કસીસેં હમ.

શઆેર

ઇનસાફ કીજીએ પુછતેહેં આપહીસેં હમ
ચાયદ શીકાયતો પે તેરી મદદ આહંય હમ.

શઆેર

આજ ઔર ઝોર કરતે હય બે ભાગતીસે હંમ
લો બંદગીકે છુટ ગએ બંદગીસેં હમ.

શઆેર

મગફરત બોલી ઇધર આએં ગુન્હેગારોમેં હું.
મે ભી ઇસ સરકારકે અદને નીમક ખ્વારોમે હુ.

શઆેર.

અદને અદને મુજરમો કી હોગી પુરશીશ હશરમેં,
કોન પુછેગા મુજેમે કાન ગુન્હેગારોમેં હુ.

શઆેર.

મર ગને હુનતા ચાહ મે તેરે,
કુચ ન ઠેરે નીગાહ મે તેરે

શઆેર

હાલે દીલ કીસસે કહુ કોઈ ગમખ્વાર નહિ,
યા ખુદા તેરે સીવા કોઇ મદદગાર નહિ

હમદીયા કલામ

તેરે દરકા હયે મબકો આમરા તેરીશાન જલ્લે જલાલહુ,
નહી કોઇ તુજ સાહયે દુસરા તેરાશાન જલ્લે જલાલહુ,
તેરે નામપર હયે જો મર ગયા વોહી નામ ઝીંદા હયે કર ગયા,
ઉમે લુત્ફમીલ ગયા ઝીસ્તકા તેરીશાન જલ્લે જલાવહુ
જીસે અપના જલ્વા દીખા દીયા ઉસે દો જહા કા મઝા દીયા
ઉસે મહવ તુને બનાદીયા તેરીશાન જલ્લે જલાલહુ
જીસે ઇશ્ક અપના લગાદીયા ઉસે કેદો ગમસે છુડાદીયા
કોઈ ભેદ તેરા બતાય ક્યા તેરીશાન જલ્લે જલાલહુ
જીસે વાકી કુછભી ખબર લગી ઉસે ફીરના અપની ખબર રહી
ઉસે જલ્વા ખુદહી બતાદીયા તેરીશાન જલ્લે જલાલહુ.

દાદરા ઠુમરી.

ખ્વાજા મોરી નૈયા પાર લગાદે,
પાર લગાદે પાર લગાદે—ખ્વાજા મોરી નૈયા પાર લગાદે
નવા પુરાની નદીયાં ગહેરી
મોરે ખેવૈયા પાર લગાદે—ખ્વાજા મોરી નૈયા પાર લગાદે.

ઠુમરી.

હસીનોંધે દીલકા લગાના બુરા હયે
નહિ જાનતે હયેં સતાના બુરા હયે—હસીનો.
કુયસે કહું મોરી કીસમત બુરી હય—
તુમ તો હો અછેપે ઠીકાના બુરા હયે—હસીનો.
વફાદાર દુનિયામેં કોઈ નહીં હયે—
મીલેં કયા કીસીસે ઝમાના બુરા હયે–હસીનો.

ગજલ ફહીમ સાહેબ

બાતોકે પુજનેવાલે બરેહમન હમ કહાતે હયં.
ફીરા કે મનકી માલા દીલમેં મન્દર હમ બનાતે હયે
હયેં હમ જીસ બુતકે આશક વો હમારે દીલમે બેઠા હયે,
ઉસીકો પુજતે હેયે હમ ઉસીકો હમ મનાતે હયે,
કોઇ ઉસ બુતકો કયા જાને વો જાને જો કે પહેચાને,
ખુદી જો દુર કરતે હયે વોહી ઉસ બુતકો પાતે હયે
બુતોકી આશનાઇકો કોઈ નાદાન કયા સમજે,
વોહી કુછ લુત્ફ પાતે હયેં જો દીલ ઉસ્સે લગાતે હયેં.
મસાયેલ યે તસવ્વફ્કા "ફહીમ" અછા લીખા તુને,
વોહી આશક કહાતે હયે જો દીલ ઉસ્મે લગાતે હયેં.

ગજલ દાગ.

ખ્વાબમેં શેખ્કો મુખડેસે ઉઠાલે આજા,
બે નીકાબ આજતો ઓગેસુવો વાલે આજા.
બે કસી પર મેરે ખુંરોતેહયેં છાલે આજા,
રાહમે છોડ ગયે કાફલે વાલે આજા.
કોન હયે માહે અરબ કોન હયે મહેબુબે ખુદા,
અયે દો આલમ કે હસીનોસે નીરાલે આજા.
હુશીયાકાર મેરે ઓબ ખુલે જાતે હયેં,
કમશીવાલે મુજે કમલીમેં છુપાલે આજા.

દેખતે હયેં તુજે ફીર ફીરકે અફસાને ચીરાન,
ડગમગાતે હયેં કદમ હોન સંભાલે આજા.
હમને ખુશ હોકે તુજે સારી ખુદાઇ બક્ષી,
અપને બન્દોકો કીયા તેરે હવાલે આજા.
રંગ કુદરત હયે યહા ગુન્ચયે ખીલ્વત હયે યહાં,
અયે ગુલે ગુલશને લો લાક લમામ આજા.
સુરતે લાલા હયે પર દાગ બયાં કાસીના,
પડ રહે હયેં તેરે બીમાર કે છાલે આજા.

કાદરા અકબર.

તેરી કુદરતકે કુરબાન દોનો જહાં બનાને વાલે,
સબસે આલા તેરીશાન પ્યેદા કીયે સબ ઈનસાન.
કયા કયા તુપ્તલીફ અનવાન લાખો ગોરે લાખો કાલે.
સાજીદ બના કહીં મસજુદ હામી૦ બના કહીં મહેસુદ.
આબીદ બના કહીં માબુદ તુને કયા કયા રૂપ નીકાલે
દીલ કશ હયે વો તેરી અદાયેં કીસકી આખે દેખન પાયે
આશક ખાકર ગશ ગીર જાયે ગરતુ પરદા જરા ઉઠાલે.
કયું ન કરે તેરા તાઝીમ તુજસે ગશમે ગીરે કલીમ
છુપ ગયા અહદમે બનકર મીમ તુને કયા કયા પરદા ડાલે
અકબર કયા કયા લીખુ મઝમુન ઉસકી કુદરત હયે બે ચુન
દમ મે મીલાયે કાફ વો નુન દોનો જહા બનાકર દાલે.

અકબર કવ્વાલી.

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી બોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા બોલ રહા હયે—
લબ બન્ધતે હયે અહેમદકા ભી કયા નામ હયે શીરી—
યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે—
મહેબુબ હયે અલ્લાહકા બાઝાર અઝલમે—
કીમત હુઈ યુસફકી તો અનમોલ રહા હયે—
પડ પડકે ઉસે ખુલ્દમે જાતે હયેં મુસલમાન—
કલમા તેરા ફીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
દન્દાંને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોંમે તો રહા હયે—
હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીજ્તે નબીકી—

દામન મેરા અશ્કોં કે ગોહર રોલ રહા હયે–
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંય શીશ્તે–
જનતમે જો ખુલ ખુલ કી તરેહ બોલ રહા હયે—

ગજલ ફારશી.

એ હીજબાના દરા અઝ દરે કાશાનયે મા,
કે કસે નેસ્ત બજુઝ દરો તો દરખાને મા,
ગર બીયાઇ બસરે તુરબતે વીરા નયે મા.
બીની અઝ ખુને જીગર આબ શુદા ખાન યે મા.
શોતના અગેઝ મશો કા કુલે મુશ્કી બકુશા,
તાબઝન્જીર ન દારદ દીલે દીવાનએ મા
મુર્ગ બાગે મલકો ચમ દરી દેર ખરાબ.
મીશવદ નુર તજલ્લાયે ખુદા દાનયે મા.
ગર નકોર આયદો પુરઆદ કે બગો રબએ તો કીસ્ત,
ગોયમ આંકસકે રસુદ ઈં દીલો દીવાનયે મા.

ગજલ.

નબુદ આદમ કે મન બુદમ જમાલ અલ્લાહ બુદસ્તમ,
નાબુદ આદમ ચોમન બુદમ રસુલ્લાહ બુદસ્તમ
સીફાત ઝાત મન બુંદમ કે ચું ઝાહેર શુદમ આખર
અલેલ અયેલા બશીકલ ઇનસાં સફીયુલ્લાહ બુદસ્તમ.
કલા મુલ્લાહ મન બુદમ કલી મુલ્લાહ મન હસ્તમ.
બહરજા ખુદ કે મન બુદમ કલા મુલ્લાહ બુદસ્તમ.
મનમ તાલીબ મનમ મતલુબ મન હસ્તમ તમાશા હસ્ત
મનમ મોજુદ મન હરજા ઝએહલ્લાહ બુદસ્તમ.
સીફાતમ લમયલીદ બાશદ ચો ઝાતે મન વલમ યુલદ.
ફીના ફીલ્લાહ મન બુદમ બકા બીલ્લાહ બુદસ્તમ.
બુનદ અરવાહ ઈજ સાદમ બુવદ ઈજસાદ અરવા હમ.
ફના બુદમ બકા બુદમ કે ઇલ્લાહ મન બુદમ.
બગુલ રંગમ બગુલ બોયમ ગહે બુલબુલ ઝગુલ ગુસ્તમ.
ઝબયે રંગી બહર રગી વલી યુલલાહ બુદસ્તમ.

મહંમદ હાફીઝ,

રૂએ ખુરશીદ મીસ્લ રૂએ ઝોબા હો નહિ સકતા
મુકાબીલ કામ તે બનાકે દુબા હો નહિ સકતા

શબે વસલતમેં યે ઘુંઘટ ક્યામત હૈ કયામત હૈં
ઉઠાલે આજ મેરી જાન પરદા હો નહિ સકતા
મેરી આહે શરર અફશાં સે પથ્થરભી પીગલ ૧ હૈં
વો લેકીન મોમ દિલ ઉસ સગ દિલકા હો નહિ શકતા
ચટાતા હૈ જો પથ્થર તગકો દરબાર એકાતિલ
તેરે અબરૂકા કયા કાડી ઇશારા હો નહિ શકતા
મેં કહેતાહું રકાબોકો કે પહેલુંમે બિઠા ઝાલીમ
વો કહેતા હે તેરા કુચ્છ મુજપે દાવા હો નહિ શકતા
પીનાહઓ બેડીયા હાફીઝકો યા જંઝીરસે બાદો
કિતા ઝુલ્ફે દુતાકા ઉસસે રીશતા હો નહિ શકતા.

ગઝલ હુક્કાની

હમારા હાદીયો રહેબર મોયુદ્દીન જીલાની
હબ્બીબે ખાસ પએગમ્બર મોહીયુદ્દીન જીલાની
ખુદાકે વાસ્તે રૈનક બિઝાહો ખાનએ દિલમેં
યે મેરા દીલ તેરા હૈ ઘર મોહિયુદીન જીલાની
તેરે દરગાહ મે જો સિદક દિલસે આતે જાતે
અગર હૈ ખાકે વોહ હૈ ઝર મોહનુદીન જીલાની
તેરે દાદાકે દસ્તે પાકપર મુફ્તાહ જનત્ત હૈ
તેરે જદ સાકિયે કૌસર મોહિયુદીન જીલાની
તેરે નકશો કદમ પર જો કદમ રખતા હૈ ફીર ઉસકો
અઝાબે હશરસે કયા ડર મોહિયુદ્દીન દીન જીલાની
નાહિ હયગા હમારે દિલમેં અબ કુચ્છ ખૌફ મહેશરકા
મેરા યાવર મેરા રહેબર મોહિયુદીન જીલાની
ઘલાહી કબ વો દિન હોગા કહેગે દેખકર મુજકો,
એ અખતર કયું હૈ તું મુઝતર મોહિયુદીન જીલાની.

ગજલ.

હયા બોલી ઉભરા હે જોબન કીસાકા
મિટાદુગો મૈ ચુલ બુલા પન કાસીકા
ભરા હૈ જવાનીમેં જોબન કીશીકા
તરારે ભરે ન કયુ નોસન કાશીકા
ખરામા હુવે વો તો બોલી નીઝાકત
કે મુજસે ન સમ લેકે દામન કીશીકા

રકીબોંસે વો ખુશ શકીબ્બાંસે રાઝી
ખુરાક કહેકે મૈં કયું હું દુશ્મન કીસીકા
જવાની કી અદમ હે હોતાહે રૂખસત
તો નાઝોકા પાલા લડકપન કીસીકા
કહા મૈને હાઝીર હૈયે દિલતો બોલે
કે એહસાન લેં મેરે દુશ્મન કીસીકા
ચમકતી નહિ અબ્રસે બર્ક બારા
લટકતા હૈ પરદેસે દામન કીસીકા
ઇધરની કરમ એ નસીમે બહારી
તરમતા હૈ ફુલોકા મતફન કીસીકા.

ઠુમરી

મહારજાકી વટીવા ખોલો રસકી બુંદા પડે.
અંતરા—ચમકત બીજલી બરશત મેંહો
કાલી ઘટા ધનઘોર રસકી બુંદા પડે. મહારાજાકી

ઠુમરી—પિયા પ્યારો હમારો મન લે ગયોરી
અંતરા—અહેમદ નગરી નામે મોહમ્મદ
ઇતનાહી પત્તા મોહે દે ગયોરી.

લતીફા.

એક મોલવી સાહેબ દેહાતમે વાએઝ ફમાતે થે કે કલરમજાન તસરીફ લાઇનગે લોકોને દરયાફ્ત કીયા ફીર કયા હોગા ઉન્હોને જવાબ દીયા તુમકો ભૂકા રહેના પરહેગા શામકો ખાનાંખાના હોગા ઇસબતકો શુંનકર જાહેલ લોગ બહોત પરેશાન હુવે ઔર આપસમે સલાહકી કેકલ ફજરમેં ચલકર બાહેર શહેરકે દેખે જીસ વખત રમજાન સરીફ તસરીફ લાવે ફોરન માર ડાલો સુબ્હો હોતેહી સબ લોગ બાહેર ગએ ઇતનેમે ઉધરસેં એક ઊંટ ઔર ઉસકા બચ્ચા દોનો આ રહેથે તો લોગોને ખ્યાલ કીયા કે યેહી રમજાન સરીફ હુંય ાનોકો કતલ કર ડાલા ઉસ રોજ મોલવી સાહેબને પુંછા કે ભાઇઓ આજ તુમારા રોજે હે ઉનહોને કહા કે નહિ હમને તો રમજાન શરીફકો માર ડાલા અબ રોજા કયસા મોલવી સાહેબ બોલે લાહોલ વલા કુવ્વત ગંવાર લોક બોલે લાહોલ ભી ઉસકે સાથહી મારા ગયા;

ચુરણકી બહાર.

સવાલ—મેં હું બનારસસેં આયા—ચુરન તરેહ તરેહકી લાયા.
જીસને થોડાબાભી ખાયા ઉસકી અમ્મર હો ગઇ કાયા.

જવાબ—જો કોઇ તેરા ચુરન ખાવે, ઉસકો બીમારી જલદી આવે
પલેગ આકર મુહ દીખાવે, દો દીનમે કબરસ્તાન દીખાવે.

સવાલ—ચુરન મેરાહે પુર જોશ
બીમાર ખાવે ઉસકો આવે હોશ
જરા ગૌરસે તુ દેખ કે કયમા હે યે દીલ ખુશ
ખાનેવાલા હો તંનદુરૂસ્ત,

જવાબ—તેરા ચુરન જો કોઇ ખાવે
વોહનો 'તુમેં' માગ્તા જાવે
જાકર સબમે શોર મચાવે—ફીર કોઇ તેરે પાસ ના આવે.

સવાલ—મેરા ચુરન લાલમ લાલ,
ખાવે ઉસકો ખુશ જમાલ,
તાકદ આવે એકમાલ
દેખલે ઉસતાદોકા જાલ,

જવાબ—ચુરન વાલે તુ કન્ગાલ,
તુંજકો ઝરા નહિ હે ખ્યાલ
હોશ અપને અબ તુ સંમાલ,
અપના ચુરન પાનીમેં ડાલ

સવાલ—મેરા ચુરન હે અનમોલ.
ઉસકો શકર મીશરીમે ઘોલ,
દીલકા દુર હોવે હોલ—ઉસકો સાથ મોતીકે તોલ.

જ.—ચુરન વાલે તુ અબ મત બોલ—રખતુ અપને સરપર ઢોલ,
તેરા ચુરન હે યા બોલ—ઉમકો ગોબરમેં જાકર ઘોલ.

સવાલ—મેરા ચુરન હે વોહ ભાઈ.
જીસમે છપ્પન પડી દવાઇ
બરી મુશ્કીલસેં મેને બનાઇ—યેહે ચુરન મેરી મોહાઇ

જવાબ—ચુરનવાલા તુ હે કસાઇ—તુજે જરા શરમ ન આઈ
જીસકો ચુરન તુને ખીલાઈ—ઉસકે મોં પર ગરમી આઇ.

૦—૨—૦ ઇંદરસભા
૦—૧—૦ કીસા બીરૂઆલમકા
૦—૧—૦ સાહાદતનામા
૦—૫—૦ અનજામે સખાવત બાદશાહ ખુદાદોસ્ત ગઝલો
૦—૨—૦ અત્રે સખુન મજમુએ
૦—૮—૦ નવતેહાશે ગુલસન ઉરફે નવબહારે મુંબઈ
૦—૧—૬ ગુલદસ્તે મુંબઇ
૦—૧—૬ નવબહારે કવાલી ઉરફે ગુલસને બંબઇ
૦—૨—૦ ઝોહરે કલીપળ ઉરફે મખમુરે મીરા
૦—૨—૦ બારસ્તાને બંબઈ ઉરફે ગુલીસ્તાને કવાલી
૦—૧—૬ કરામતે ખ્વાજા ઉરફે બરારે અજમેર
૦—૧—૬ ગુલદસ્ત કવાલી
૦—૨—૦ નેબહારે મદીના ઉરફે ગુલશને કવાલી
૦—૧—૬ હીરદોસકા ગજરા ઉરફે ગોહરે કવાલી
૦—૧—૬ ગુલચમને બોસ્તાન
૦—૨—૦ ઇનાર્નાનેમાતમ
૦—૧—૦ છેલબટાને રાનીમોહીના
૦—૧—૦મોજેછહીરનીકાસાહતનામા
૦—૨—૦ ગુલેનવબહાર ગુલેગુલ જારનો બગીચો
૧—૧૨—૦ અકબર બીરબલ ભાગ ૧ થી ૧૨

૦—૬—૦ ભોજ
૦—૮—૦ પચોપ
૦—૪—૦ કામકદ
૦—૫—૦ ચંદ્રસેન ચીત્ર સ
૦—૪—૦ ગજરામારૂ
-૦ ગુલબકાવલી
૦—૬—૦ બીરબલબાદસા (ભાગ ૧ થી ૬
૦—૬ ૦ જાહાનદારસા બાદશાની વારતા ૨૦

પારસેનોના નાટકો મોટા.

૦—૧૨—૦ અસીરે હીરસ
૦—૮—૧ સયદે હવસ
૦—૬—૦ ભુલભુલઇયા
૦—૮—૦ જેરીસાપ ગુજરતી
૦—૬—૦ ઇનતેકામ
૦—૬—૦ ભરથરી નાટક
૦—૬—૦ હરીચંદ્ર નાટક
૦—૪—૦ ગોપીચંદ નાટક
૦—૬—૦ ચાંપરાજ નાટક
૦—૪—૦ વનરાજ ચાવડો
૦—૪—૦ જગદેવ પરમાર
૦—૮—૦ સુરેખાહરન નાટક
૦—૮—૦ અભેમન્યુ ચક્રાવો નાટક
૦—૪—૦ ફુલાનોહાર મધુરમનહર
૦—૪—૦ ચવચવનો મુરબો
૦—૪—૦ કંચનના કકડા
૦—૪—૦ રાગરાગની
૧—૦—૦ રામલીલાનાટક મોટી
૨—૦—૦ કૃસ્નચરીત્ર નાટક
૦—૧૨—૦ મીરાબાઈ નાટક ૧

માર	૦—૪—૦ [illegible]
સાગર	૦—૪ ૦ [illegible]
[illegible]	૦—૪—૦ સુંદરકામદાર મેં
[illegible] અમ્રત	૦—૪—૦ [illegible] મેં
[illegible]	૦—૫—૦ ગુલબકાવલી મે
૦— [illegible] જાદુગર	મડાપચીસી
૦—૨—૦ [illegible]	[illegible]
૦—૧૨ ૦ [illegible] ઈંદરસભા	૧—૦—૦ [illegible]
૦—૨—૦ [illegible]કી જાન ઉરદુ આશુકોંકી પ્હેછાન	૦—૧૪—૦ [illegible]
	૦—૧૨—૦ સુડાબહોંતેરી [illegible]
૦—૧—૬ ગુલશને એનનઝર ઉરદુ ઉરદુ ગજલ	૦—૮—૦ નરશીહમેતો
	૦—૧૪—૦ મીરાંબાઈ
૦—૧—૬ નીહાલે ગુલશન	૦—૧૨—૦ વીણાવેલી ભા. ૧
૦—૧ ૬ ચમને એનઝર નવ બહારે મુબાઈ	૦—૧૨—૦ આગ બીન્તે
	૦—૧૨—૦ રતીરમન
૦—૧—૬ નએરંગ ઇસક ઉરદુ બારે ગુલશન	૦—૧૨—૦ રમનતારા
	૦—૬—૦ કામની ચરીત્ર
૦—૧—૦ ગજલસંગ્રહગુલજારેગુલસન	૧—૮—૦ છેલનીવારતા ચીત્રવાલી
૦—૧—૦ દીલેચમન બાગેબહાર	૦—૧૨—૦ છેલનીવારતાચીત્રવનાન
ગુજરાતી વારતા.	૦—૧૨—૦ અખાની વાની
	૦—૮—૦ અંબીકાકાવ્ય
૨—૦—૦ એરેબીયન નાઇટ્સ ગુજરાતી	૦—૮—૦ ચતુર સુંદર સ્ત્રીવીલાસ ગરબાવળી

આ સિવાય ગજલો ઠુમરીઓ હોરીઓ વા ખ્યાલ કીસ્સાઓ, વારતાઓ નાટકો વિગેરે ઘણી જાતની ચોપડીઓ અમારે ત્યાથી મળશે દેશાવરવાળાએ પઇસા પહેલા મોકલવાથી માલ મોકલવામાં આવશે ને નાટપેટ કાગળ લેવામા આવશે નહિ. અને વી.પી થી માલ મોકલવામા આવશે તથા જથાબંધ મંગાવનારે રીપ્લાઇ કારડ લખવુ.

મળવાનું ઠેકાણું—શા. પ્રેમચંદ [illegible]સંગ.

બહારકોટ, ત.બાકોટે ડા. ફેજરના માલા નીચે—મુંબઇ.